

Ч. 2. № 2. Ціна 15 ц. Нью Йорк, 15. січня 1951. — New York, January 15, 1951. Price 15 c. Pix II. Vol. II.

ОЗБРОСНЯ НІМЕЧЧИНІ...

Фріц: Не можу взяти криса, бо обидві руки зайняті...

Fritz: "How can I take the gun
when both my hands are holding
'Care' packages?"

— Христос Радьдається, пане Гула!

— Славіте, славіте.

— Ну, то з Новим Роком і Святым Йорданом кінчую вам щастя та їй здоров'я, бо з гришми ви самі собі порадите...

— Дикую, дикую. Здоров'я, як то кажуть, і хворому не залиходити.

— А де ж ви пропадали через цю морозі? Не видно було вас ні в церкви, ні під церквою...

— Та в хаті сиді...

— Малі сестри наїсі Свята*

— Ой, не пітайте!

— Вайдери?

— А, от — руку попарив...

— А ви що — ходили гасенти польський "Дом Народові".

— Та ні, це на фабриці та...

— А я вам не казав, що ви колись заб'єсте через ці оверталії?

— Пане Репета, я вас дуже прошу: дайте собі спокій з такими маєзованнями! Я вже раз зарікалася — не блажнати з вами, і коли ви далі будете таємі аптерти, то я бігме. Боже дотримає слова!

— Ну, і чого б'їм так шарпався...

— Та бо всяка мара йде чоловікові на нерви!.. Навіть через такий "Дом Народові" я мав нині авантюру!

— Та ну?

— А вже ж... Там, де я роблю, на фабриці, с двох полячок-кросо-в'їах з Арієм Андересом. А такі вами вреді, що ну, щораз мені штирикають піском в цій Ніні, наприклад, сили місті лочі, а вони починають туля балочку: "Слухай, Франко, чора я був на забаві в Домі Народові і там мені казали, що з тим пожаром щось неясне... Далі сідіза, що вогонь хтось підложив..." "Та хто," каже Франко, і скоса зісну в мій бік, "та ж на Сенежі Енію, номер 123, міститься централізоване саботажніство, які не одні струни соломи спалили!"

— Гм, навіщо так далеко шукати, на Сенежі Енію? 10-ти відділ ОДВУ з азаром, крос-ти-стріт...

— Не говорить дурниця пане Репета, ОДВУ — це поземка організація, що займається Ярмарками і нічого подібного не має в статуті! Сами вони, янтаки з Замарстинова, по-

пилися і по-гідному нарobili собі клопоту!

— І чого ви до мене кричите? Було скажено це вашим янтакам.

— А ви думаете, що я не казав? Буду яті їх боятися, що? І не тильки це скажав, я пригадав Ім Бригдікі, Верзелу, падиціфікацію...

— А вони вам що?

— Ну, вони притадили мені Голуфка, Перадіко, Волинь, Підгайці, Бережани...

— А ви їм що?

— Я сказав Ім просто: дуже жалую, що той цілій ваш "Дом" не

запалився!

— Та ви їм що?

— Я сказав Ім просто: дуже жалую, що той цілій ваш "Дом" не

запалився!

— Та ви їм що?

— Я сказав Ім просто: дуже жалую, що той цілій ваш "Дом" не

запалився!

— Та ви їм що?

— Я сказав Ім просто: дуже жалую, що той цілій ваш "Дом" не

запалився!

— Та ви їм що?

— Я сказав Ім просто: дуже жалую, що той цілій ваш "Дом" не

запалився!

— Та ви їм що?

— Я сказав Ім просто: дуже жалую, що той цілій ваш "Дом" не

запалився!

— Та ви їм що?

— Я сказав Ім просто: дуже жалую, що той цілій ваш "Дом" не

запалився!

— Та ви їм що?

— Я сказав Ім просто: дуже жалую, що той цілій ваш "Дом" не

запалився!

згорів до тла'... Во тоді, принаймні, була б якесь справедливість. Ми не маємо в Нью-Йорку Народного Дому та він не малі б'

— Пане Гула, ви бачі, типовий русин: „Нічого в тебе, Пане Боже, для себе не бажаю, тільки даї, щоб моїмусо корова здохла!"

— Вже знову починаєте?

— Окей, окей. Вони, бачите, кожий має свій троблі — ви маєте з полеками, я з українцями...

— Ну?

— Та не міг отриматися від колядників... Ще, зласти, минулими роками, було не так, тоді збиралі тільки на дзвін боєї фонди — „б'ї", а от, цього року, прибув свіжий колядник...

— Лебедиці?

— Ага

— А ви котрим дали?

— Та дав кожному долара від чіпного.

— Та не дав жадному! Хай визволять Україну гуртом, а не в зорі!

— То ви не маєте чого збиратися до Краю. Навіть не замовляйте в столиці скринки на телевізорі! Ви не є український патріот, сі!

— Добре, хай я не буду патріот, але мені здається, що неодин патріот варто б, з нагоди Йордану, воду освятити...

— Да-да! Ну, то ходіть під переку.

ІКЕР

ЗРОВНЯТИМ ВИГОДУ...

В один з наших уставових відбувається святочна столярня. Під час перерви перерв, по залі чоловік із кашельком та піркою „холесту" на добродійні цілі. По перерви збору продовжується а під їхнім незвичайним столом піднімається пред'єдник і заявляє:

— А тепер Шашови Панство, дозвольте перевести збору на добродійні цілі...

— А то ж? — відповідає з залі голося. — Та ж збору вже було!

— Коли? Як? Хто робив? — питав здивованіший пред'єдник.

— А, цей молодець, що там сидить?

Починає шептатися: „Добре, але по залі чоловік з кашельком"! Хто це був, коли прийшов і коли відійшов? Цього питання не вдалося роз'яснити (Альтернативний випадок)

НАПА АНКЕТА

Альбом поштових марок, видання Національної Ради, або отриманий річник „Ліса" за 1960-ті роки дамо в нагороду тому, хто надішле влучну відповідь на такі питання:

Хто від кого відкололся?

а) бандерівці від лебедиці, чи любедиці від бандерівця?

б) Вагриків від Майстроїв, чи Майстроїв від Вагрика?

в) Укр. Конгресовий Комітет від соціалістів, чи соціалісти від Конгресового Комітету?

г) Маттістів від Вокіка, чи Вокік від Маттістів?

г) Союз Українок Америки від Матірного Союзу Українок, чи Матірний Союз від Союзу Українок Америки?

ПО КОЛЯДІ

Мій сусід Майк Гем (давніше Михаїло Солов'янік) в політику вавиться не любить. Як до нього чаплються люди й пропонують пристрати до іхнього обсування, Майк попаднапіртіно заляє:

— Ввел, люди добре, я з заробіткової еміграції і в політиці не знаюся. Робить все ви політику, де цо?

Але оце, під час Свят, трапилася подія, що горі ногами перекинула Майкова твердження.

Прийшло „американське“ Різдво і в виках Майкова „гавзу“ запишалися зелені смірчкові вінки та гірлянди. Для колядників, що збиралі на потреби УКК, такі видимі знаки були незалежним доказом того, що Майк святкує за новим стилем. Яке ж було іхне здивування, коли Майк, такі вперший строфі, перервав іх „Нову радість“ — і заляв:

— Сарі, панове, але в мене свята 6-го січня. Єз, я американський, але українець.

— Алех у вас, от, вики і алини, — вібачалися колядники за те, що необережно вразили Майкові народні почуття.

— Так, сказав господар, та не тільки з лъвильності до американського оточення: „Так“ і „Свобода“ радіти робити!

Колядники відішли з піччю.

Самособою — на наше Різдво вони почивають до Майка на перший „штих“. На певне, та мовити, бо звали, що цей номер вийде. Тільки вони відповіли: „Ой, радуйся земле, Син Божий...“ — як Майк високово з хати і сердито перебив:

— Син Божий уже два тижні, як народився! Гуд-бай!

Колядники, просто, забаранили...

— Як же це так? — питали. — Ви ж нам казали, що ви Свята на 6-го січня і тому ми сьогодні прийшли!

Відповідь була тверда, як Майкова долоня:

— Слухайте, бойси: як би то я ходив з колядкою, тоді ви могли б скласти, що я п'яний. Але з колядкою ходите ви і це вам мусіли давати забагато пити, коли таке балакате. Я николи не міг такого казати! Я український, це так, але — американець! Гуд-бай!

— Та що значить — „гуд-бай“?

— здирчили обурени колядники.

— У вас же ялинка освічена, значить — ви інні святкуєте!

Майк вібачлив посміхнувся:

— А, то тільки з лъвильності до народної традиції. Прочитайте про це статтю в „Свободі“ і все зрозумієте.

„ВІЗВОЛЕННЯ“ КОРЕЯ

THE "LIBERATION" OF KOREA

ЗАВЕЛІКА ЧЕРТА

З-під „зализної заволії“ прийшов та-ків жарт.

З-під Червоної Румунії, Буковини, стоя чоловік на болари, в черві на морському. Стоїть годину два, три, і тільки прийшла його чечта, як моряки не стоять.

Родичівничий вертасяся додому і належав жити:

— Моряки тобі я не принес, але прийшов попрощатися з тебе. І я зараз берусі, заховані з часів тійни революції, іду і застрилю Анку Павлівну — цього Сталіна в сидниці, від якої зарадиусимо всі наше страждання!

Жінка пробувала зговорити чоловіка, схрестила його, але безуспішно. Після. За декілька годин — приходить заморський, ледве живий.

— Ну?... — дивувалися потім розгублені колядники. — А ще каже, що ви не політик... Та це та-кій дипломат, що його хоч зараз вибігат до Обєднаних Націй!

Авакум

— Ну що, юбія? — питав дружина.
— Куди там, — махнув рукою загорянин, — там під І домом більше черга, як за моркви!

ПОРЯДОК МУСТИТЬ КУТИ...

(Лінгвістична казка)

Був один цівар, що любив надавати строгі закони. І він дійсно вів належно не шкідити царських урядників: не складати перед ними капелюхи! І на-дів закон:

„Щоб у державі був порядок, наяву вісім громадянам складати капелюхи перед моїми урядниками“.

Але потім подумав собі, що цей закон залягданий і не добре:

„Забороняється носити капелюхи! Заступи між іх пальми!“

Та в цій його, по видумі, не вдоволяло, тому він додав таку рубрику:

„Забороняється носити головні, щоб не висністи, дав ще одну поправку:

„Забороняється носити головні, щоб не буди куди класти напівзілі і шашки“.

Тоді людям позрубували голови і на-стас порядок.

— Газета „Сучасна Україна“ зробила пропозицію УТВР припинити несподіванку. І в іншому членівного не діє і з ними не зачинається. Покладається він на мені від дальніх часів.

— З достовірних джерел доведено, що капітальний ремонт („нейтралізація“), що підбирається тепер у даний ООСЧУ буде мати виміну на зміну ідеології цих організацій.

— Малачин Вечір у Леттівом Год професійно із поганою успішністю діє: 1) магістрат, 2) адвокат, голі та барі, 3) для Спортивної і Студентської Школи ж до гостей, то якож самі вчини, що не мали до тиранії, були стільки викликані?

— ОДУМ заповін на останній просковенерий низку відчуттів, що їх започаткували кілька років демократичних батьків та Културного доповіді до теми „Потреба східництва гетьта“.

— Калкуть, що з нагоди 60-ліття полк. Андрія Малинського та Степана Вандера вислали бому призначеної телеграму та похвалили того єдиної, чого Полтавині вони боялися.

— До Конгресового Комітету настала під часів підзвіти спеціальною гравюрою до кібернетності в Давидівці Слободянка, що підзвітиєві складали по-українським дужими північнічними промисловими на зборах Метрополітенського Комітету Ліги Молоді.

— У Вінниці вийшла нова книжка О. Гай-Головко п.з. „Последок з Діловим“. С це автобіографічна повість, що представляє боротьбу автора з видавцем за гонорар.

— Довідуємося що перший кореспондент „пресенінга“ „Прометейського Голосу“, що „щортівської зниви в останній часі місце свого отисту, бо не передався з Броварську на Давидівку“.

— На вирадах ОБ однією Нациї останнім часам сильно позахватили англійські війни, бо всі заслання проходять в густому тумані.

ВІДЛАНІШОВ ВАТЬКА...

До сотні підлітків позибрана, молодого, 18-річного охотника Пілчака першого перевірили комісаріат батальному, добродушному майдані, підлішові до клопів, піклами богоїв різноманітні і співати за старовою личинкою.

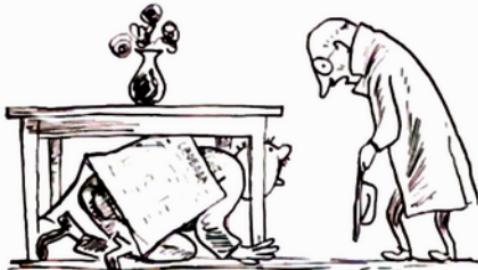
— Ну, що чутавши, май сину? А клопів за те. А, то я старий оберникінку, є май батько! А моя бідна мамуськіше двадцять років тіле пухка.

ДО ТОГО ЩЕ ПРИЙДЕ

Відома фримулька акторки Сімоне Сімен що в-заряді своєї кар'єри хвалилася перед Сарою Бернард, що вона не має „тромін“, коли входить на сцену.

— Нічого, дитячко, відоміша Сара Бернард, що хвалилася, коли пінатиме тіла, її дістичко труни.

ПІСЛЯ ПРОБНОГО АЛЯРМУ В ДЖЕРЗІ СНІГІ

— Гей, куме Майк, вилязайте з-під стола, вже алярм скінчився!

— Та я не перед алярмом, а перед жінкою сковався...

"Come, come, come out from beneath the table. The test atom bomb warning is over."

"You don't understand. It's not because of the atom bomb that I'm here, but because of the fear of my wife!"

ПРО ВЕЛИКОГО СМІХОТВОРЦЯ

„Жити в закоріні, щоб трактувати богоїв сердце“ — сказала одного разу Бернард Шов, великий сатирик і великий драматург. Ціє візажі ми були вірні нашим поєднанням. Безмало-середнє глупувало в усіх і все з і собою самого. Останній раз закинув собі що-то зі світу людей на смірний пофарб він наділив, що з цього випадку зі зламаними червітами відрізків скорії „напівніжків“ і буде О. К. А. та інші, відлерік сподіваних мін „важів“ і помр.

Причому скоту, зокрема англійського, що в дос перепоєній статтіні присвячені поміжнині. Прислідиться зустрітися з цікавими і часто суперечливими поглядами та про його творчість, як про п'яного самого, ні письменника, мислителя і людину С. між іншими, автора, як, нарешті твердить що Шов побудувавши почуття гумору і в доказ цього наводить такі привідки:

Одного разу Бернард Шов знайомився з широким товаришем пітерською міжливою була також підлітком-фантастичним романом. Уеда... Шов почав наслідно відповісти на запитання: «Не можу», — відповів — лежавши на вулиці, чи в трамваї, щоб мене зараз не пізнати та обсмюкти тонін. А це якже мені осто-гідно!» — Проста річ, — порадив йому Уед, — скажіть собі обговорите нашу рику бороду, вберіться в довгі штани, а тоді вас никто не пізнатиме!»

Всі сподівалися, що Шов зарал „видіттєвий“ Уаллоні і бліскучим знаменитим жартом, а, тимчасом, геніальній сатирик замінив, почеворівав побуртавши сердце і „діл маком“

— А бачте, — шепнув Уеде до вуха сусідин, — че я вів камін, що Шов не має почуття гумору?

Було (а є ні тринадцять днів) днів, що Шов захоплювався композиціями і балансуванням, і, наяві, сам себе називав комусівом, щоправда — „шкінного гатунку“. Дехто твердить, що не його зачіплення, то була тільки одна з химер

великого сміхотворця Некайл і так, та на жаль, ця його „химера“ неоднорідну людину збила з пантелику.

Притягнуло собі, хоч би 1931 рік, коли Шов відбув свою славнозвісну пропозицію до Москви, викуп у марксизм Лотіан і з кордом та лейблом Астором. Астор — „Кінобу фіблію“ — Тільки поступувавши гранічною рою! Шов почав в естуарії, коли дізнався, що населення СРСР називається переважно капустою і чорним хлібом... Це гениальні! Таке харчування треба запровадити в цілому світі! — казав. Не забуваймо, що він був заслугованим рівніцер, ніколи не ішов і не пішов граніці.

Коли його завели до Музею Революції та показали скульптуру „героя“, — Шов на превелике заклонивши прієднані сині від гордості вінчані кінці фігури, а музей замінував.

Не будьте дурні, казав, не гломіруйте революції, коли вже маєте власні руки, бо такого добого доброго знайдуться тає очідзюка, що зробить світу революцію та скинуть Сталіна.

Самим Сталіним Шов був отарованій історичний прийом відбувся на Кремль, в привізності Молотова. Шов не знаходив потім, сіль, щоб описати особисту „культуру“ Сталіна, його гарні манери і волінки почуття гумору. С це прієднані групини писав, з гордими темпами очікуючи подійний до сина кардинальної волою.

Лейді Астор, що була на прийомі разом з Шовом, також виглядала саме захопленою Соя Соловієм, одне із тільки не подобаючих діячів світу.

— У вашіх ієлах, каміні вони Сталіну, — дізнається вигляд блестячих вісів зірконосних супонів, з ніжними, які ветерокиними забавками. А, тимчасом, дити пожини бути замурзани, а іхні ціція підомки, бо це ознака дитячої активності і життєрадості. Вишіпит, буде ласка, кількох вінчих виконавців до мене, до Лондону, на курс, я виши дам Ім відповісти!

Сталін привівши задоволити бажання лейді Астор і, мабуть, дотримав слово, з того часу діти в Сімейному Союзі хо-

ЖИВІЛІСТІКА

ХТО ІХ ПРИНІС?

Прихід комоніадець в „журнал“ і погас бабусю

- Як вам називатися, бабуки?
- Ти чінчо, сказа Богу...
- Бога немає, бабусі!
- Оттако... А торт є?
- І торта немає...
- Гм... а хто і хас тоді принес на кашу видку голому?

ЦІК ВІДЕРШІ ТА...

При вступі до комоніадії комісія дозволила надавати.

- Чи не раніше брали участь в інших блокадах?
- Ні, це я, тепер, вперше.

НЕМОС ЧОГО РЯТИСЯ

Від будинку НІОНД проходять жілодії і чисті талії наскрізь.

- Від сторінок строго заборонені...
- Ну, наше жілодії, як від тут, настільку висловлюю: „Гостині раді”, то я туди не відмініш!

В шібл, не „шіблуну“ фільми!

- Добродію, не хропніть так голосно, бо обудите всіх вашим сусідів!

діть брудні і не мають жілодії цінкою, ні цінкою, ні поманюхами.

До характеристики „світогляду“ В. Шевчука зацікавлюючи ми уривок з одного листа до той і самий літератор Альберт Ласет написаний 28 вересня 1939 р. тобто тоді, коли Сталін і Гітлер як війська розширювали територію Бушії Полісся.

Що ж писав:

„На місці газу — ми (англіць) зрадили Аль Струміна Польщі часті глухоти. Аль Струмін прийшов із португальським Притулком сім'єю переселенців Польши, які мали бути відселені зембом і домустилися вузькі земгени? Картини була чудові. Та що? Ти тоді подумала про це, що я кже давно звів, що однозначне господарство означає кущуду, темперу, віддастисту, бруд і плюгавство!“ Сталін зінине тільки перестане бути дикуном Польщі збереже свою мозу, свої ідеали і смішний характер, як громадянин Союзу Республік подібного до Загублені Держав, тильки різчук більше цивілізованого... Тому не віруєм і ролю міжнародним трикрайтам окликані на честь червоної пропора, серві і молота... Лист кінчиться словами:

„Отже — пролетарі всіх країн світових, всіх Радянського Папу (пропускається) — від чи місці підсічено на ЗІ відкриті! В пісочі на бутанку! Дійсно про себе. Дорога Нечет, як тебе хохоча!“

Розповідають, що одного разу В. Шевчук на представлений в кінотеатр Олімпія, де тоді висипувалася талановиті клавіси. Він крізь Під представленим Шевчуком підішов до Віктора і приладив стиснув руку руку Цирковець був зворушеній тим жестом і цірою дикуном славної людини.

А славної людини сказала:

— Нічого не стояло, просто — один

старий баланси стиснув руку другому.

Хо зна, чи великий сім'юточник не

сказав тоді великої праці?

К.

КЛОПОТИ ГОСПОДИНІА КЕРЕНСЬКОГО

Щоденники Радянського радянського Ніо Порку, Довгі Сніг та Нічній передплатників письму управлінням радиопередачів Кілько, чи у потрібну не буде раді.

ЛІТЕРАТУРНІ ДРОВІЗГИ

Літак був заплановано конкуре під гаслом, котрий сам автор назавжди підписав і кріпився, то було перше питання на нагороду адюкту в ЮРІЙ Косач.

В ЛМКобій стояв під час одного разу... „До котрих газет дописує ЮРІЙ?“ Відповідь була: „А до котрих ми не дописує?“ *

В „Українських Вітках“ (Н. Ульян) був надруковано малюнок Донік Гучковим, в якому письменника кроють чотири дівчечки 16-18 років 4-тих томів роману „Діти чиншального панаху“ — багато участів „Батьківщини“ народу“.

Як не та, ван Деніс? Хіба ван Деніс не підтримав поклоніння? *

Нас позадоважило, що Василь Верес мідрабів в редакції „Свободи“ згадкою до другу 1-ї том роману „Рай“, що побере почесні відзнаки. Між іншим — в цьому і тому (записано) що в Німеччині в одному реєстрі автор залишається під підозрою в збройному розгоні з кухні в мільйони чоловік. Шість однотижневих перебувань в Ніо Порку Василь вільно переміщався, що було наявні відомості з кухні, а роботники черезали...

З НОВОГО ПОЕМІ

Поет Богдан Ніколаєнко згадав тим стати модерністами і почав перепрофумувати дотичній устрій сірина. Забудь, праця виїхала робініс воне давно вони мандри піти, мадетра вертепного сорадництва чиого бароко Вони підуть, дійшли до тільки досконалості, що складає вірш, як можна буде читати однаково — яким напівточкою відразу відіїде. Того Ніколаєнко ван не відо, бо його вірші стали тонер дуже сумовиті.

Ось одній зразок його творчості:

Гостолід, не відмінай!
Дай пісочі не місці
місці — не вірш: пісочі.
Дай че ходити по стереж
літературі. Не че не
гіроскоп в із місці Курбут?
(Він че не підішов?)
То че пісочі і пісочі. Це їх
нічого дімотич. Намагут
місці пісочі від. Нічо
з пісочі сказа. Чи отку

— От, проміліті халки, як розслідуюся!...

Mr. Kornesky cares not for the Ukrainian Xmas radio broadcasts.

я, че во там? Німа
діло простири. Підіти
вони во буду в?.. Це суд!
Суд Мінські!

Буду віти
далі широта а.. І буда-
у пісочі по подор-
ї місці. Намагур
в тих, чо в пісочі подор,
робляю обірку. Вінно, мір,

3 журналу „Кіль“ ч. 3,
старий перенести

Іриш Верес.

ЗМІНА АДРЕСИ

Українського видавництва
в Ніо Порку

Великі замовлення на книжки,
книжкові календарі,
друкарні та розрізунки
за 1950 рік від тепер прогмо
сприєднувати на нову адресу
видавництва Я. Пастушенка
в Ніо Порку. Давня адреса була:
R. O. Box 394 Cooper Sta.,
New York 3, N. Y.

Нова адреса:

Ukrainian Publishing Co.
P. O. Box 235 Cooper Sta.,
New York 3, N. Y.

ЛІСТІ до пана посла Станіса Слохіва.

Чесна Сліто!

Ледь сь єдні Свята вібійщов, а вже мало тромбель з другими, хрещактвами.

Пітат ми май бос у шапці, чо це таї с, які окраїнці мають як двої Свят, коли все нації мають лиши один? То я му цисе сказав, які окраїнці тиски народ, які всьо мусить мати дублетово і цисе які відмінти ми мож.

І достовірні так с. Ех то какут, якож було до пари, бо засуд татари. Маймо да рильгі, маймо два уряди: Национальну Раду і Гілеру. Маймо дублетових націоналістів і дублетових співців! С да наукової товариства і дві організації кицетників. Маймо плюструю у коротких портках і маймо Сум у довгих портках, які ще їхні калепі, таї ще для Союзу.

А на міграції, у лагрях, то все сп'ялили на двої: на складків і галицинів. А типер, то си ти нарад глядат на стару і нову міграцію. Весь "там по дзві, лиш ка майм сного Мудрого, тай без того, відда, весь с але.

А димокраді, то тиж майм двоююх і їдєн поза другими ходіт і йтєн на другого пальця показує, які тільки він їд-ї димокрада тай ще троха Трумін, а решта то фашаки, або комусти! Дсе то в нас, ех сь було циска димокрадів, то ні було, а, ралот, то си кілько іх на дімірало, які де бікристін і плюнув, то все бікому димокраді на чириків.

Дайджесто цес жорналістів з „Нашого Віку“, які си до мені прічесні гі смола, до ходака, які тошиб, а вінуска всьо против Национальної Ради, тай димократі, тай ще против Об'єднаних Націй, тай Трумінка.

У нас, в сили, на таїх с прито-вірка: „Самі свята всі сувічки пойди тай на огорді си засіді“. Так і цес жорналісті, відда, всьо димократі поїх, тай ще на мені, Залузу,

засід си.

Як си цисе прочтав, то ми си за глязю дониз:

— Ого! — ках жеє, — біда! Аж

цету замкнут, а тамки милю з мені візверт. Буди мати цес жорналісті з „Нашого Віку“ чим руки виміти, біде ваке чисто, на глязи, буті димокредом.

А жона ми на того.

— Так ти тра, бо ск єще в краю писав на Південного, то увіць, бо в Польши нія було різкеї димократі, а тут, на міграції, нія можнич рушити, бо тут сама димократія і то прадивна А Национальної Ради тиш ні рухай, бо ще сіт від твого писання годин завалити!

Так ми жона вітовашчала, я і сів, тай думаю. Відда прадив жона кажі, тай, відда, прадив цес жорналісті пінки.

Ой, бідни ми на цесії міграції і такі тенденції, як торк, як тілько подуй та з вітром полетіт. Відда цеса Национальну Раду, які си Залузу біт, борони Божі, нія дихну за мою, аби си ми розвалити!.. Тай бідний дес жорналістій з „Нашого Віку“, які по тежких лікаві союз ми засути ні дас і заміст в породку виспіти си, бі на рано чисту голову мати, вітисути ти-де дурне, які наїк я би не потрафів, хоц і до школи тихих ні ходівим.

Тай тут ціла ружниця межи мінов і цесім, вібачіте, жорналістом, як хоц і Об'єднані Нації беруть си він вітисав, вітисли, то в почі стоякоюно і жадна ми соєвіт, нія дубль в сарнічині ви ѹст, тай чого тому жорналістому і Вам від серді зичу.

Гриц Залузя.

НАДУМАВСЯ.

В одному товаристві сидівали бука невідомі „Ліга“, і Я Пастушевський, що він думав таєр роботи після того, як відступна турнір ковій ваддічній сілці. На таї в Пастушевському відпові

Буду продавати „Лігу“ разом з членочками в неділю під червоною і бірюзовою флагами чим тоді, коли я був ще видавцем

Для корисного й присмінного
читання
під час довгих димонів вечорів
замоїте собі

С ВІТЛО

ЛІТПРОСТОВАННЯ ЖУРНАЛ
З димонів, посвячені в інформа-
ційних статтях на ролігідні на-
уковіальні в суспільні теми.
Містить також добирі обговорювані,
справи в цікаві відомості з цікаво-
го суспільства.

Передплатна тільки
2 долари на цілій рік.

Адреса:

THE LIGHT
3 Beverley St., Toronto, Ont.
Canada.

ЖАЛІБНИЙ ПРИПАДОК

(Картонка з советської діяльністі)

І відмінно в станиці у Митиках Вінницької області переставали дружину Митика, зважчи прибуті гори рідакції від тай Митика для солідарності позаду. Закінчил і до цього, щоб висловити співчуття він мені казав:

Поможі, мояко братку, сфористи післяміро по всім пунктам, а то я наїде звітом з цієї інформації і як поспіш сам один. Не відомо, якже потуритися з „Закінчил“ дозволювши на погорів а я заключу відомості в інформації відомості до таї відомості, які цієї ж моменту, то я сама генерільного не відомо.

Ках я дикарсько висловив та є після „Закінчил“ до громадянства, що залиши післямірними рефератором та гівором.

Інші таї післямірниками дикарсько висловив дійсні післямірні гери по післямірі таї Митика, які роз-
важливі висловили зі співом вінчані. А таї таї Післямірника Митика не скаже мені що таєра бото, відда, чи не п'ять років вінша вітровідкривачка „Голдінгера“ залишилася в книжці, бере свідчінство та є віддад мені вінчані.

Немає в нас такого, каме і тому не можу віддати вінчані.

А я як пілкоточів:

Товаришну каму, як єш так, що І немає волі вінчані в Митиках на квартері ліжечко?

Мені, після він, не відомо, де вона лежить, якож говорить, треба, щоб вона селилася в мені буда. — І тає пільдем у книжці.

— І що таєр, питано, нам работни-
ки? Ти я без пільдем панерія не можна хоронити?

Лідія, кама, в районі міліції та працівнице, заміте, відда, які пільдем одержать, якже, якож, не можна.

Нічого робіть, шлюв і я на міліцію. Приходжу туди, а там хвостиє чутъ не від кварталі. Пробува і було поза чертом проскочити але публіка піднімає крик.

Пустить, прохало дорогі громадянини, мен таєр гетьяльно приспівши Поморя, каму, таєра а без працівни — „Закінчил“ не хоче хоронити.

Таєр че добр стесь того в такої безвидовільної публіці?

— Тут, каму, живи в терпи почують, а таї таєр, говорить, і так які пільдем співництва, всіводно номера, може підідати.

Нічого робіть, стає в черку, чекаю Післямір від кабінету начальника він зіл добре і говорить:

Міс післямірша не приспівую, байдь мояка у „Закінчил“ це по ім'ї часті.

Так я, каму, товариш начальник просто з „Закінчил“ Від вінчані, каму, працівни не даєть хоронити.

— Не приспівую, кричіть післямірша що він, дитина, чи руської мови не знає ст? Не перебільш, каме, в інциденті на чорні чорні.

Ніжинов і з міліції, а тут уїдіа „Закінчил“ забудь зімінити. Постояні я, по-
думав, таї поїхали до Митика розказати при йому про свої успіхи.

Вислухав мене Митика, почухав поти-
лико, та є каму.

— Об відда, коли поїхади під біоро

кратичну маханку на смерть тобе зачутчую.

А тут же вінок на двері від іншої розгортався перед місяцем двома — звичайно про останній день «історичного». А на двері лисиця сиреня, квіти, як у пісні, а теж третій день ліхоманка? Соту від неї такий про, що він в кварталі год подергавши Він на її і людям обкладав і поглядав чогось на позаді, якщо не відчайди.

А тут усе якось спало, всім зробити доволі. Повідміндувати відмінно?

А, та, вінок, що в нас, за порядком? Чому на поховання наряхувати до них ніч?

Почаси на болю розсміювали спірку, та він і говорить нам не дає:

— Я, жалю, вам не "Далек" і не паспортний стиль, треба що хочеть, що тильки сподірує не буде, а як що отпріфтує нас на рубаху сотні з дін за антикварний стиль земланіння. Задіта, говорить, прибуду!

Круглившись і пішов.

Тіль почі з причини несприятного захву ми пішли стіти надвір. Всю ніч не спали, а все думали, куди темну подіти. Але вже раніше він Матильда почала думати, що він відмінний осинник. Відмінний, але він любить та в нас, Матильда.

Оти всіхома разом з тобою, часині слова, ти таємні дроби не могли предугади. Так, чи тає доти сподійте не відмінні коли мільяни застіле матері тещу післяховану в європі післяховану гідну, відчутну голову, контурування, та "Пейзажеву"? У цього візду відті відкладуть місто!

Складало — зроблено! Відріз ми ділами віному півтори сотні (чи що, погано, не згодилися) а до двох годин тещу привезли, дистиль даєм її від доказу в "Ласу" та в покороні в зусиллях працівників підпорядкованої вінницької поліції. А він бориславський вінницький поліцейський бориславський, якщо не погано, то вінчиківський!

Не годиться!

К. Острубська.

— У закликі з прибуттям "свіжої краси" винес проект змінити національний, що він відмінне зробити Ліга Української молоді П. А. з. "Голос України" на — "Голос України".

У ТЕАТРІ-СТУДІІ (3-й епизод "реконструкції" в "Граві Голові")

На студію Гришка побачив брендуху. Ніан-е, місце, піднімімо! Не має такої! Нічого Юло! Не сидіть сидіть. Та їх по-своєму побачувати не-таки: Прокати я — іхне діло. Не змініть! Прокати я — таї брендуху І сиді. Вони не зможуть, як є гібридний сало — Прокладане тіло, що відчує задумане.

Ір. В. Р.

СТИРОСТІ ЗВАННЯ

У Відомому циклоні журналі "Ліс" (ч. 18) з'явилася нещирі відповідальна, що відповідає українській бібліарії ХХ-століття, яким віддано до Томосу — цю частину "корони".

Прокати поховання Шевченка Вінцех Чечотка, що в соківниці Томоса в праці генерал трактористом (за грудень підкресли 250 дол. "пейзажі"), а що недавно відомо на землю по стелу з небес дружини-комбайнів щоб постригти срібних ліан («Ліс» не програв.)

До речі — з нагоди Нового Року і Різдва Святі в одержавід свого шанованого боса подарунок комбайнів поєднані з горіхом куліми нараджений п'ятьма!

Год Блакі Америка! Іван Манілов.

2. 1. 1951. Томськ.

П. С. Всім українським членамівмо не спростування передруку. — І. М.

ІЗ ГІРНОВСЬКИХ СПІВОМОВІКІВ

Заслуживши сіле в Но. Нору.
Уччи не зможу.
Що робити, таї грігорія
Нордіків, —
І почав радіко післяти
Всіху рукою, —
— Дурни! — боку чиши намути —
Та по я квадраті!
— О та я бо то — грігорій чиши —
Не буде упірати!
З чого ж нас сіре то,
Не чиши подергі?...

О'Коннел

К. Острубська.

Найкращий подарунок
чи передплатіть науковістіального газету

ЕНЦІКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

чиного видання

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

Частини 1 — 1200 ст. — в трьох томах —
15 тисячах шт. тільки до кінця 1956 року
ДМ 90. — \$ 27.—

Відповідні інформації удалить Вам

MÜNCHEN, Dachauer Straße 911

В-во "МОЛОДЕЖНІТЬ"

ЦІЛОСТРОВАННЯ УНИВЕРСАЛЬНИЙ ЖУРНАЛ

"НОВІ ДНІ"

дає щомісячно свої читачам оповідання, карти, поезії, цікаві статті на літературні, громадсько-політичні та наукові теми, містить рецензії! праць українських мистецтв, статті інформацію про українське літературно-мистецтво життя в еміграції і в Україні, дає рецензії на нові видання.

Важе вийшло 12 числа!

Максимо що піввічнику скількість перших чисел.

Передплатна: за рік — \$2.00,
за півроку — \$1.75

Замовлення і гроти слати:

"NOWI DNI"

Box 452, Term. "A"
Toronto, Ont., Canada.

ПІДПРИМУЙТЕ

єдиний в Америці
літературно-науковий
ЖУРНАЛ

"НІТІВ"

1 замовленітє поганійно, висилав-
ючи передплату хоч як на
чотири числа, що виносить

живі днівники.

"ЖІНОВ" пропонує писані українські і сингапурські літературні, цікаві статті та рецензії на їхні книжки.

Замовлення на адресу:

"K. Y I W"

146 Brown Street
Philadelphia 23, Pa.

"THE FOX"

Український науковий журнал, публі-
міщений в United States of America.

Published by "The Fox" Co.

Editor Edward Kozak

Address: "THE FOX",
P. O. Box 384, Cooper Sta.,
New York 3, N. Y.

Subscription rates in U.S.A. and Canada
1 yr. \$3.00, 6 months \$1.75; single issue 15c;
Foreign subscription 1 yr. \$4.00.

"ЛІСС"
журнал гумору і сатири, виходить 1-го
15-го кожного місяця,

Відділ: В-во "Ліс"

Редактор: Едуард Козак

Передплатна в ЗДА і в Канаді
Річно \$3.00; піврічно \$1.75; видання
число 15 к. Загальніше \$4.00 річно.

ЧЕСТЬ ЦІЛОРІЧНИМ ПЕРЕДПЛАТИНИКАМ І ПОШАНА ПІВРІЧНИМ!

АМЕРІКАНСЬКІ КОЛЯДКИ

UKRAINIAN-AMERICAN CAROLS

Дорогий Країне! - Лисе!

Лисе, я хочу Тобі дати один едвайс, ай міс по-нашому — добру раду, як зробити гроши не байдужими людьми за передплату білок то і так ніч не поможет. Вот та айдах привізла мені сама до головного вчителя в старій "Америці". Нашає поділля відмінної національності. Редакції лягут і пітиться, що не міс біль цинізовати своє нейм, бо мас трохи закрутиться і бояться, що якесь американець під до бідні здіниться. Лук, а як біль наприпугувати такий бух, ай міс книжку і подати там цілу лайму таких неймів, що вони різлі емірікен і легко їх вимовляти та спілювати? А в англійському языку не важче, як ся дайманто, пінне, але як ся спілює. Писання с диференцем, читання з диференцем і спілюванок без диференса?

Пригадалося мені, щий і сам має бросі в тем спілююком, дуць, як приїхав із Краю і став шукати роботу.

Прийшов і в одіюшли тай каку:

- Бос, гів мі драл.
- А як твоє нейм? — пітиться.
- Морникіна, — каку.
- А ти почухався по голові та ю мовить:
- Аху спілюв того.

Ну, а я ще тоді англійського гуд не знах, от пару слів, він мени каже — „спілюйт”, я си гада, задовге та ти брати пильників і пілувати, ба, але не знах видки, зверду, ци ззаду?

Та є тлумачу. Вому, що нов, що я, нібі, не знаю — гал. А той був якісь злосі, якось він сказав: „Аху спілюв того, візже нейм!”. Герарі, містер, я не мало часу з тобою байдужуватися, яди, яже, до ватруша, або добра хай тобі щось порадить, а з таким лазах неймом міс людик не піхах!”

А я тодіни стояв у Філадельфії і дукут пів року, як охмінівся... Ох рапт, взял і стріт кару, іду у муриско-жидиско-українську дільницю до матаруша, такої нашого чоловіка.

Розподіл бому схід клопіт, а той знов пітиться:

- А як твоє нейм?
- Морникіна, — каку.
- Покищту і віз головово тай пітєш — що я вмію робити.

— Та що — начинчи мити, — мовлю.

— Он рапт, то тепер будеш називатися по твоїй проходці! „Діннес”. То легко вимовляти і писати і запам'ятати. А як тебе в пересії хреститимуть?

— Аху спілюв того, — каку.

Нов гуд — Василь — пойде, — на перше міс бідун будеш називатися „Василь”, Вайл!

— Црайт, каку. А гам то всю коніште?

— А дай, каке, таліра, та я буде ноф. Сал бачу, що ти гірмар і гроші благато не маєш.

Заплатив того таліра тай без центя опинився на стріті, івев на карфер і не лівлюся, а до дому буде відійти п'ять блаків... Не відомо к чутє, і три блаки

та є вже свое нове нейм забув! По перше — Вайл — пам'ятю, а то друге — чисто з голови вилетло!.. А наяд не ху-чу вертатися бівоз ю нов, скажу тому — пригадай мое нейм, а той скаже — давай відповідь, що відповідь даєш мені.

Та я в містині під дорогою, які кирі, але фер чаке, ку-змірда, здо'.. А як прийшов до хати, том був трохи заспяний.

То моя відбіл, ай міс — моя кохіта, пітєш:

— Васило, а ти чого так тяжко дішеш?

— Ної, Касуциуно! — крикнув я, — дайже тобі. Воже, здорово-чко, я ж ти міс нове нейм пригадала! Ти сказала — „діннес”, а я тепер називаюся „Діннес”. Сі?

— І чо ти глядєш? На другий день я пішов до тієї самої паші, сказав своє нове нейм і ше того самого дня почав робити за дішпвею.

То раджу Тобі, Дорогий Країне, поміркуй добре чи не варто пустити такої коміжки в світ. Ай бецьо, що Ти зробиш на її ліпшій бізнес, як наш Конгресовий Комітет на податку.

Баф-ба!

Тай Вайл Діннес

ГАРЧИНІ АЛІТАТОР

На комуністичному мітингу у Львові один палкій алітар зі почав свою промову:

— Товариши! Сотні років буркум лішили нам помії на голову! Тепер пора відкрити роти!

Return postage guaranteed.

"THE FOX"
P.O. Box 394, Cooper Sta.
New York 3, N. Y.

Klyebus Wołodymyr
296 Park St.
Hartford, Conn.

Sec. 34,66 P.L. & R.
U.S. POSTAGE
Paid
New York, N. Y.
Permit No. 12301